na h-uile nithe a tha mise ag àithneadh dhuibh; bhur tabhartais-loisgte, agus bhur n-ìobairte, bhur deachamh, agus tabhartais-thogta bhur laimh, agus taghadh bhur bòidean uile a bhòidicheas fibh do'n Tighearna.

12 Agus ni fibh gairdeachas 'an lathair an Tighearna bhur Dé, fibh féin, agus bhur mic, agus bhur nigheana, agus bhur n-òglaich, agus bhur ban-oglaich, agus an Lebhitheach a tha'n taobh a stigh d'ar geataibh; do bhrìgh nach 'eil roinn no oighreachd aige maille ribh.

13 Thoir an aire dhuit féin nach ìobair ^a thu t'ìobairtean loifgte anns gach àit a chi fibh,

14 Ach anns an àit a thaghas an Tighearn as aon dod' threubhaibh, 'an fin ìobraidh tu t'iobairtean-loifgte, agus 'an fin ni thu na h-uile nithe a tha nule ag àithneadh dhuit.

15 Gidheadh, feudaidh tu feoil a mharbhadh agus itheadh a'd' gheataibh uile, ge b'e ni air am bheil miann aig t'anam, a téir beannachaidh an Tighearna 40 Dhé a thug e dhuit: feud-^{aidh} an neo-ghlan agus an glap itheadh dheth; mar do'n bhoctarba, agus do'n fhiadh.

16 Amhain cha 'n ith fibh an thuil; air an talamh dòirtidh fibh i mar uifge.

17 Cha 'n fheud thu deachamh t'arbhair itheadh, an taobh a stigh do d' gheataibh, no t'fhìona, no t'olaidh, no ceudghin do chruidh no do chaorath, no h-aon air bith dod' bhòidibh a bhòidicheas tu, no do lhaor-thabhartais, no tabhartais-thogta do làimh:

18 Ach 'an làthair an Tigh-

earna do Dhé ithidh tu iad anns an àit a thaghas an Tighearna do Dhia, thu féin, agus do mhac, agus do nighean, agus t'òglach, agus do bhan-oglach, agus an Lebhitheach a tha 'n taobh a stigh do d' gheataibh: agus ni thu gairdeachas 'an lathair an Tighearna do Dhé anns gach ni ris an cuir thu do lamha.

19 Thoir an aire dhuit féin, nach tréig thu an Lebhitheach am feadh is beo thu air t'fhearann b.

20 'Nuair a leudaicheas an Tighearna do Dhia do chrìoch, mar a gheall e dhuit, agus a their thu, Ithidh mi feoil (a chionn gu bheil t'anam a' miannachadh feoil itheadh) a réir uile mhiann t'anma feudaidh tu feoil itheadh.

21 Ma bhios an t-àit a thagh an Tighearna do Dhia a chur ainme 'au fin, ro-fhada uait; 'an fin marbhaidh tu dod' bhuar, agus dod' thrend, a thug an Tighearna dhuit, mar a dh'aithn mise dhuit, agus ithidh tu an taobh a fligh do d' gheataibh gach ni is miannach le t'anam.

22 Eadhon mar a dh'ithear an ruadh-bhoc, agus am fiadh, mar fin ithidh tu e: ithidh an neo-ghlan agus an glan deth air

an aon dòigh:

23 Amhain thoir an ro-aire 'nach ith thu 'n fhuil: oir is i'n fhuil a' bheatha; agus cha 'n fheud thu a' bheatha itheadh maille ris an fheoil.

24 Cha 'nith thu i; air an talamh doirtidh tu i mar uifge.

25 Cha 'n ith thu i, chum gu'n éirich gu math dhuit, agus do d' chloinn a'd' dhéigh, 'nuair